

24.6.2010

PRANEŠIMAS NARIAMS

Tema: Peticija Nr. 1921/2009 dėl trijose šalyse mokamų mokesčių, kurią pateikė Vokietijos pilietis Jörg Mittmann

1. Peticijos santrauka

Peticijos pateikėjas yra Vokietijos pilietis, dirbantis Šveicarijos bendrovei, kuriai reikalingus darbus jis kurį laiką atliko Austrijoje. Kadangi jis gyvena Vokietijoje, čia ir turi pateikti mokesčių deklaraciją. Už laikotarpį, kuriuo jis atliko darbus Austrijoje, šios valstybės mokesčių tarnyba taip pat pareikalavo pateikti mokesčių deklaraciją. Peticijos pateikėjas nežinojo, kokia dvišalė mokesčių konvencija turėjo būti taikoma jo atveju. Po kelerių metų jis susigrąžino Šveicarijoje sumokėtą mokestį už laikotarpį, kuriuo dirbo Austrijoje, todėl galėjo sumokėti Austrijoje taikomą mokestį. Tačiau Austrijos mokesčių tarnyba nustatė jam papildomą mokestį ir delspinigius dėl vėlavimo sumokėti. Peticijos pateikėjas mano, kad toks sprendimas neteisingas, nes jis neturėjo naudos iš pavėluoto mokėjimo. Mokestį už minėtą laikotarpį Šveicarijoje jis sumokėjo, tačiau šios valstybės mokesčių tarnyba šios sumos neįskaitė. Jo skundus dėl papildomo mokesčio taikymo ir delspinigių Austrijos valdžios institucijos atmetė. Peticijos pateikėjas pageidauja, kad Austrijos valdžios institucijos panaikintų taikytą mokestį ir delspinigius dėl pavėluoto mokėjimo. Taip pat jis mano, kad bendrovėms tarptautinius sandorius vykdyti vis lengviau, o keliose valstybėse dirbančio darbuotojo mokestinė padėtis tampa vis sudėtingesnė. Jis prašo supaprastinti ir išaiškinti taisykles bei abipusio mokesčių subalansavimo tarp įvairių šalių mokesčių tarnybų sistemą.

2. Priimtinumas

Paskelbta priimtina 2010 m. kovo 30 d. Komisijos buvo paprašyta suteikti informaciją (pagal Darbo tvarkos taisyklių 202 straipsnio 6 dalį).

3. Komisijos atsakymas, gautas 2010 m. birželio 24 d.

„Petacijos pateikėjas, Vokietijos pilietis, gyvenantis Vokietijoje ir dirbantis Šveicarijos darbdaviui, 2000 ir 2001 metais kai kuriuos šiam projektui reikalingus darbus atliko Austrijoje. Mokėtinus mokesčius jis sumokėjo Šveicarijoje, nors pagal taikytinas dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis tai padaryti jis būtų turėjęs Austrijoje. Austrijos mokesčių tarnyba, be paties mokesčio, jam dar paskyrė sumokėti papildomą mokestį dėl vėlavimo pateikti mokesčių deklaraciją, procentus už termino pratęsimą ir papildomą mokestį dėl vėlavimo sumokėti.

Peticijos pateikėjas mano, kad:

- Austrijos mokesčių tarnyba turėtų panaikinti papildomą mokestį dėl vėlavimo ir delspinigius;
- mokesčių tarnybos turėtų susitarti, kuriai jų kokie mokesčiai mokami, ir juos tarpusavyje suderinti. Tuomet petacijos pateikėjui nereikėtų mokėti nei palūkanų, nei papildomo mokesčio dėl vėlavimo, nes mokesčius jis sumokėjo laiku.

Pirmiausia apskritai reikia pažymėti, kad tiesioginių mokesčių sritis šiuo metu Europos Sąjungoje sąlygiškai menkai suderinta. Tai pasakytina ir apie dvigubo apmokestinimo išvengimo problemas ES, nes iki šiol ES teisės sistemoje nenumatyta jokios suvienodinimo ar suderinimo priemonės, siekiant išvengti fizinių asmenų dvigubo apmokestinimo. Taip pat ES teisės sistemoje beveik nesprenžiamas ir dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarčių sudarymo ir jų taikymo bei aiškinimo valstybėse narėse klausimas.

Taip pat pažymėtina, kad, nors dvigubo apmokestinimo ir su juo susijusių problemų išvengimas yra viena iš tinkamo vidaus rinkos veikimo sąlygų, tačiau, kai nėra ES teisinių suvienodinimo ar suderinimo priemonių, lieka išimtinė valstybių narių kompetencija sutartimis ar vienašališkai nustatyti savo galių mokesčių srityje pasidalijimo kriterijus, ypač siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo (plg., pvz., ESTT sprendimo byloje *Gilly*, C-336/96, 24 ir 30 punktus). Tai daroma sudarant dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis ir valstybių narių mokesčių tarnyboms jas taikant tarptautiniais atvejais.

Tačiau pagal nuolatinę ETT praktiką valstybės narės, naudodamosi šia kompetencija, privalo laikytis SESV nustatytų įsipareigojimų. Ypač jos neturi teisės diskriminuoti asmenų dėl jų pilietybės. Taip pat valstybėms narėms draudžiama neteisėtai apriboti pagrindines laisves. Šie principai labiausiai taikomi darbuotojų migrantų, kuriems priskiriami ir pasienio darbuotojai, atveju. Kalbant apie Šveicariją, tai ji, nors ir nėra Europos Sąjungos narė, tačiau pagal atitinkamai susijusį 1999 m. birželio 21 d. susitarimą dėl laisvo asmenų judėjimo privalo darbuotojams, kurie yra kitų valstybių narių piliečiai (įskaitant ir pasienio darbuotojus), suteikti tokias pačias mokesčines lengvatas kaip ir darbuotojams, kurie yra jos piliečiai (Susitarimo I priedo 9 straipsnio 2 dalis).

Trūkumai, kuriuos nurodo petacijos pateikėjas, nelaikytini kišimusi į jo, kaip darbuotojo migranto, teises. Jie veikiau grįštini tuo, kad jis ar jo konsultantai ilgą laiką neteislingai vertino teisinę padėtį, susidariusią dėl valstybių narių apmokestinimo teisių pasidalijimo pagal esamas dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis. Dėl tokio vertinimo reikėtų kaltinti tik petacijos pateikėją. Net ir pats apmokestinimo teisių pasidalijimas, atsižvelgiant į išvardytus principus ir suderinimo stoką, nėra kišimasis į petacijos pateikėjo teises.

Kalbant apie antrąją peticijos pateikėjo prašymą, tai valstybės narės (taip pat Šveicarija) iš esmės turi teisę savo nuožiūra tartis dėl tokių mechanizmų, kaip nurodyta prašyme, nustatymo. Tačiau tokio įpareigojimo iš laisvo judėjimo principų (šiuo atveju darbuotojų) išvesti negalima. Kaip minėta, tokio pobūdžių taisyklių taikymas iš esmės yra suinteresuotųjų valstybių kompetencija.“